

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-220/15) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przepływu towarów — Dyrektywa 2007/23/WE — Wprowadzanie do obrotu wyrobów pirotechnicznych — Artykuł 6 — Swobodny przepływ wyrobów pirotechnicznych zgodnych z wymogami dyrektywy — Przepisy krajowe uzależniające wprowadzanie do obrotu wyrobów pirotechnicznych od dodatkowych wymogów — Obowiązek uprzedniego zgłoszenia w krajowym organie upoważnionym do kontroli i zmiany instrukcji użytkowania wyrobów pirotechnicznych)

(2017/C 006/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Kukovec i C. Becker, pełnomocnicy, wspierani przez B. Wägenbaura, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Möller i K. Petersen, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Stanowiąc, ponad wymogi przewidziane dyrektywą 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych, pomimo wcześniejszego uzyskania oceny zgodności dla wyrobów pirotechnicznych, po pierwsze, iż przed ich wprowadzeniem do obrotu należy do nich stosować procedurę przewidzianą w § 6 ust. 4 Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (pierwszego rozporządzenia wykonawczego do ustawy o materiałach wybuchowych), zmienionej ustawą z dnia 25 lipca 2013 r., oraz, po drugie, iż Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (federalny instytut badania i kontroli materiałów, Niemcy) ma zgodnie z tym przepisem uprawnienie do kontrolowania i, w danym przypadku, do zmiany ich instrukcji użytkowania, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 6 ust. 1 tej dyrektywy.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 listopada 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – Lesoochranárske zoskupenie VLK/Obvodný úrad Trenčín

(Sprawa C-243/15) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Artykuł 6 ust. 3 — Konwencja z Aarhus — Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska — Artykuły 6 i 9 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Przedsięwzięcie polegające na budowie ogrodzenia — Obszar chroniony Strážovské vrchy — Postępowanie administracyjne w przedmiocie wydania pozwolenia — Organizacja ochrony środowiska — Wniosek o uznanie charakteru strony postępowania — Odrzucenie wniosku — Środek prawny

(2017/C 006/20)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Strona pozwana: Obvodný úrad Trenčín

Przy udziale: Biely potok a.s.

Sentencja

Wykładni art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 9 ust. 2 i 4 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r. i przyjętej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w zakresie, w jakim ustanawiają one prawo do skutecznej ochrony sądowej – w warunkach zapewniających szeroki dostęp do wymiaru sprawiedliwości – uprawnień, jakie organizacja ochrony środowiska spełniająca wymogi ustanowione w art. 2 ust. 5 tej konwencji wywodzi z prawa Unii, w tym przypadku z art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej dyrektywą Rady 2006/105/WE z dnia 20 listopada 2006 r., w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) wspomnianej konwencji, należy dokonywać w taki sposób, że w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym stanowią one przeszkodę dla wykładni krajowych przepisów proceduralnych, zgodnie z którą środek prawny wniesiony przeciwko decyzji o odmowie dopuszczenia do udziału w charakterze strony w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie wydania pozwolenia na realizację przedsięwzięcia na obszarze chronionym na podstawie dyrektywy 92/43, zmienionej dyrektywą 2006/105, nie musi być koniecznym rozpoznany w toku tego postępowania, które może zostać prawomocnie zakończone przed wydaniem prawomocnego orzeczenia sądowego o statusie strony, a który podlega odrzuceniu z urzędu od momentu wydania pozwolenia, co wymaga od tej organizacji wniesienia innego środka prawnego w celu uzyskania uznania statusu strony i poddania kontroli sądowej przestrzegania przez właściwe organy krajowe ich obowiązków wynikających z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 26 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie – Belgia) – Rijksdienst voor Pensioenen/ Willem Hoogstad

(Sprawa C-269/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 4 — Przedmiotowy zakres stosowania — Potrącenia z emerytur ustawowych, a także z jakiegokolwiek innego przysporzenia dodatkowego — Artykuł 13 — Określenie właściwego ustawodawstwa — Zamieszkanie w innym państwie członkowskim)

(2017/C 006/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie